

VEDELI STE, ŽE
 Milan Rastislav Štefánik bol slovenský astronóm, vedec, vojenský letec, diplomat a politik, zaslúžil sa o vznik prvej Československej republiky, v ktorej mal zastávať post ministra vojny

- pochádzal z viacdetskej rodiny – mal 4 sestry, 5 bratov, ďalší dvaja zomreli ešte v detskom veku;
- získal francúzske občianstvo;
- získal hodnosť brigádneho generála ozbrojených síl Francúzska;
- založil Národnú radu

československú, ktorej bol podpredsedom;

- prijal ho pápež Benedikt XV, ruský cár Mikuláš II., premiéri a prezidenti mnohých štátov;
- dvakrát precestoval svet;
- bol prvým Slovákom, ktorý vystúpil na Mont Blanc;
- jeho životnou láskou bola Giulliana Benzoni;

„Obsahom životným môže byť úsilie a láska. Tieto dva princípy mi boli kompasom, keď som sa vydal na cestu...“

Nikdy by mi nenapadlo, že sa raz postavím na „dosky, ktoré znamenajú svet.“ Hoci je pravdou, že v kútiku duše som vždy chcela byť herečkou a aspoň na chvíľku byť stredobodom pozornosti, zažiť ten chvíľkový pocit slávy. Podme však pekne od začiatku. Bol celkom obyčajný deň v škole, odborné predmety, ošetrovatelstvo a angličtina. Hodiny angličtiny s pani Husárovou nikdy nie sú nudné, každá hodina je istým spôsobom divadlo. Pani Husárová učí inak, zaujímavo, v jej podaní to nie sú len slovíčka a gramatika, nudná teória, ale

je živá angličtina, rozhovory, príbehy,... Tak to bolo aj teraz. Povedala akúsi romantickú vetu a zahlásila: „Silvia, zopakuj túto vetu!“ prekvapene som vytreštila oči a vetu zopakovala netušiac, čo tým sleduje. Pani Husárová sa blažene usmiala a povedala: „Silvi, ty máš čosi tajomné v hlase, ty musíš byť Juliana, láska Milana Rastislava Štefánika! Pripravujem dramtizáciu jeho života, budeš hrať jednu z hlavných postáv.“ Bola som tak prekvapená, že som sa neodvážila odporovať. Vôbec som netušila, kto je Juliana a len matne som vedela, kto bol Štefánik.

Po akomsi „vytriezvení“ som sa zmohla na otázku: „Budem sa musieť aj bozkať?“ Pani Husárová, typická romantická duša, so smiechom odpovedala: „Jasné, ale len na čelo a ruky.“ A tak sa začali nácviky. Svoju divadelnú lásku, Milana, som spoznala na prvej skúške. Priznám sa, bol to fešák a veľmi ma bavilo byť jeho láskou. Pani Husárová sa prejavila ako perfekcionistka, prísna režisérka, ktorá usmerňovala každý náš pohyb. Nadišiel deň D, dopoludnia sme hrali pre školy, večer bolo predstavenie pre verejnosť. Cítila som „motýle v bruchu“. Až teraz som si uvedo-

Stála som na doskách, ktoré znamenajú svet...